

stemt, hvorledes det konservative Folkeparti vil stille sig, om dette Parti, hvis dets Ændringsforslag ikke vedtages, vil gaa imod disse Lovforslag — at gaa imod dem alle kan der vel ikke være Tale om, nogle af dem er jo indstillede til uforandret Vedtagelse. Hvis det kan tænkes, at man efter at have faaet sine Ændringsforslag forkastet til sidst alligevel stemmer for Lovforslagene — og det anser jeg ikke for umuligt —, vil vi altsaa i Enighed kunne vedtage en Samling af overordentlige Skattelove, som i alt Fald vil give 180 Mill. Kr. og snarere op til 200 Mill. Kr.

Jeg skal gøre nogle enkelte Bemærkninger til de enkelte Lovforslag, saa vidt dette kan siges at være nødvendigt efter den Forhandling, der har fundet Sted, og efter at den ærede Ordfører omhyggeligt og tagende Hensyn til alle Sider har gennemgaaet baade Ændringsforslagene og Betænkningen.

To Lovforslag indstilles til uforandret Vedtagelse, nemlig Lovforslaget om forlænget Gyldighed af Loven om midlertidig Stempelafgift ved Salg af ædle Stene og Smykker og Lovforslaget om en midlertidig Forhøjelse af en særlig Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer. Der synes da ikke Grund til at sigenoget om dem.

Til Lovforslaget om Ændring af Arveafgiftsloven er der stillet et ganske enkelt Ændringsforslag af det konservative Folkeparti, som jeg ikke kan tiltræde — jeg kan i Almindelighed sige, at jeg kan tiltræde alle de Ændringsforslag, som er stillede af Udvalget eller Udvalgets Flertal —, og det forekommer mig ogsaa overmaade ubegrundet, at Arvelodder, som tilfalder Stat, Kommune, Foreninger og Selskaber o. s. v., og hvoraf der i Øjeblikket efter den gældende Arveafgiftslov svares en Afgift af 12 Procent, skal beskattes efter Gruppe A.s Regler, det vil sige, naar det drejer sig om de højeste Arvelodder, med 8 Procent. Jeg havde det Indtryk under første Behandling af denne Sag, at den ærede Ordfører for Mindretallet mente, at der var sket en Forhøjelse af Procenten ved denne Lejlighed. Det er der ikke, 12 Procent er den gældende Lovs Afgift, og hvis det konservative Folkeparti vil gaa bort fra de 12 Procent, vilde det dog være mærkværdigt, om man vilde gaa under de 10 Procent, der blev indsat i Arveafgiftsloven af 1908, som alle Partier stemte for. Men foruden dette rent historiske Hensyn maa jeg gøre gældende, at vel tilfalder Arvelodderne her ikke Personer, og vel kan man sige, at det til en vis Grad er til Samfundets

Tarv, at disse Arvelodder nu tilfalder andre end Personer; men paa den anden Side glider Ejendommene ud af den almindelige Omsætning, og Staten vil aldrig mere faa Arveafgift af dem, hvilket man fra Finansministeriets Side maa tage Hensyn til.

Til Lovforslaget om Forlængelse af Gyldigheden af Loven om Tillægsafgift paa Spiritus er der ogsaa af det konservative Folkeparti stillet et enkelt Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Godtgørelsen for denatureret Spiritus skal ydes i samme Omfang, som før denne Lov blev vedtaget. Den ærede Ordfører for Mindretallet (Korsgaard) sagde i den Anledning, at han undrede sig over, at man fra anden Side vilde staa som Forsvarere for en saadan indirekte Beskatning. De Grunde, som blev anført af det konservative Folkeparti imod den Bestemmelse, som staar i Loven, var Grunde, som hidrørte fra, at man mente, Industrien vilde tage særdeles Skade ved en Bestemmelse som den, der nu staar. Noget saadant er ikke oplyst for Finansministeriet gennem Anmodninger om at fritages for den, en Fritagelse, som Finansministeriet er bemyndiget til at give. Saadanne Ønsker er ikke kommet frem i nævneværdigt Omfang, men Staten vilde miste ca. 700 000 Kr., hvis denne Bestemmelse gik ud. Det ærede Medlem sagde til mig, at jeg som bekendt var en Ven af indirekte Afgifter. Det er en af disse Myter eller Legender, som ikke bliver sandere, fordi den gentages Gang efter Gang, og som jeg har hørt nogle Gange i mit Liv. Jeg har aldrig sagt, at jeg var en ivrig Ven af indirekte Skatter, det hele indskrænker sig til, at jeg har sagt, at jeg kunde indrømme, at der kunde føres et Forsvar for indirekte Afgifter derved, at selve Afgiften ikke følte saa stærkt som den Afgift, der falder direkte, og at der var et psykologisk Moment til Stede med Hensyn til indirekte Afgifter. Man kan tillægge det mere eller mindre Betydning, men at der er et saadant Moment til Stede, tror jeg ikke, noget Menneske vil modsige; men dertil indskrænker ogsaa den Kærlighed sig, som jeg skal nære til de indirekte Skatter, nemlig den forholdsvis uskyldige Bemærkning om, hvorledes de indirekte Afgifter paa en vis Maade kan føles mindre trykkende i det enkelte Øjeblik end de direkte Afgifter, der falder kontant, om jeg saa maa sige, paa Skatteyderne.

Lovforslaget om midlertidig Tillægsafgift paa Vin er der Enighed om, men dog har det konservative Folkeparti ogsaa her stillet et Ændringsforslag om, at den lave Afgift først skal indtræde paa Vine, hvis